

Text: L 22,31-34.54-62

„Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala; a ty, až se obrátíš, buď posilou svým bratřím.“ Řekl mu: „Pane, s tebou jsem hotov jít i do vězení a na smrt.“ Ježíš mu řekl: „Pravím ti, Petře, ještě se ani kohout dnes nezove, a ty už třikrát zapřeš, že mne znáš.“ Text čtení pokračuje dále od **od 54-62verše**. Pak ho zatkli a odvedli do veleknězova domu. Petr šel zpovzdálí za nimi. Když zapálili uprostřed nádvoří oheň a sesedli se okolo, přisedl mezi ně i Petr. A jak seděl tváří k ohni, všimla si ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla: „Tenhle byl také s ním!“ Ale on zapřel: „Vůbec ho neznám.“ Zakrátko jej spatřil někdo jiný a řekl: „Ty jsi také z nich.“ Petr odpověděl: „Nejsem!“ Když uplynula asi hodina, tvrdil zase někdo: „I tenhle byl určitě s ním, vždyť je z Galileje!“ Petr řekl: „Vůbec nevím, o čem mluvíš!“ A ihned, ještě než domluvil, zakokrhá kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra; a Petr se rozpomenul na slovo, které mu Pán řekl: „Dřív než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát.“ Vyšel ven a hořce se rozplakal.

Milí bratři a sestry, dnes si budeme připomínat apoštola Petra a budeme přemýšlet nad pokušením, nad podléháním pokušení, ale také nad možností znovu povstat posilněn zkušenostmi, které zakoušíme. Neboť teprve tam, kde jsme sami nějakou zkušenost udělali, můžeme mít větší porozumění a soucit pro ty, kteří sami něčím procházejí. Bez dané zkušenosti nemáme prostě dostatek porozumění pro pády a selhávání druhých. Ráda bych zde připomněla reakci rané církve na pronásledování za císaře Decia. Toto pronásledování se uskutečnilo v letech 249-251 a bylo velmi kruté a bolestivé. Mnozí křesťané v něm podlehli a aby měli klid, vyjadřovali poctu římským bohům a zapřeli tak svou víru. Jiní, ti majetnější, podpláceli úředníky, aby se nemuseli poklonit římským modlám a zároveň získali potvrzení, že tak učinili. Jejich ztráta byla finanční, ale utrpení se vyhnuli. Někteří však velmi trpěli nebo dokonce pro svou věrnost a vytrvalost zemřeli. Když však pronásledování polevilo, chtěli se i ti odpadlí vrátit zpět do církve. A v té se nyní vytvořili dva tábory. Dělili se na ty, kteří říkali: Už jednou zapřeli, nemohou se vrátit. Jak bychom se mohli podívat do tváře těm, kteří nezapřeli, kteří svou víru ustáli. Vždyť pro ni byli těžce mučeni.... No, a byli to právě tito křesťané, kteří se odpadlíků zastali. Protože sami byli těžce mučeni, tak právě pro tu prožitou zkušenost, měli mnohem více pochopení pro ty, kteří v té zkoušce prostě selhali. Věděli totiž, jak i toto selhání, bylo pro tyto odpadlé křesťany těžké a že jej opravdu nebrali na lehkou váhu. V těchto případech uvažovat o nějaké laciné milosti prostě není místo. Ti, kteří vytrvali, přežili, se tak mohli stát posilou svým bratřím. Ti, kteří sami byli pevní, tak mohli být posilou těm druhým. Samozřejmě, že je ta pevnost a síla něco stála. Minimálně byli bohatší o tu zkušenost, kterou museli projít. Bohatství nepřijemné, bolestivé, nevyžádané zkušenosti se tak stává nástrojem pomoci těm, kteří by na toto zesílení, upevnění ve víře, sotva dosáhli. Pro ty, kteří by z jakéhokoliv důvodu, pro nějaké osobní dispozice či danosti nemohli by obstát. Ti silní ve víře se tak mohou stát průvodci těch slabších, když mají porozumění a soucit s jejich slabostmi....

Proto se dnes budeme zamýšlet nad tím, jak může člověk ve víře růst, upevnit se v ní a zesílit. A jak můžeme vidět, ona ta cesta k zesílení víry a postoje otevřenosti k důvěře k Božím cestám a Božím rozhodnutí vůbec není jednoduchá. Petr, takový horlivý následovník Krista, který rychleji mluví, než myslí, trochu chvástal....atd. Za takovou tvrdší slupkou se obvykle skrývá někdo velmi křehký a zranitelný. Pán Ježíš Šimona Petra dobře zná a tak jej také připravuje ne to, že ne vše půjde tak lehce, jak si představuje. „Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici.“ Satan si vyžádal... Co si z těch slov můžeme vzít. Tak za prvé. Dábel v tomto světě působí, ale - a to je dobrá zpráva pro nás - nepůsobí neomezeně. Můžeme si vzpomenout na Joba a na zkoušku, která nastala s Božím povolením. V jakéhokoliv životní situaci se pak můžeme spolehnout na to, že Bohu se svět nevymkl z rukou, že Bůh to vše má nějak pod kontrolou. Má to co dělat s velkou důvěrou v Boží svrchovanost. V tomto světě se setkáváme se zlem. Se zlem, které je skutečné zlo - tedy nelogické, absurdní, nesmyslné. Pronásledování křesťané si určitě nějak museli koledovat o to, co je potkalo. Jinak by je to přece nepotkalo. Ne, takto to není. Možná i vy často slýcháváte z úst ostatních lidí otázku: Když tedy je Bůh, proč se obvyčejným, dobrým lidem stávají zlé věci? Jak odpovědět na otázku, která skrytě obviňuje Boha? Nijak? Nebo prostě...protože zlo takto působí! Zlo se neptá na vinu či nevinu. A zdá se, že právě ti dobří a slušní jsou pro ďábla speciálním pamlskem, že na ty má spadeno na prvním místě. Proč by se hnal za mafiány a zločinci? Vždyť ty už máš tak nějak jistě, ale ulovit si někoho opravdu slušného, to je panečku jiné pošušňáníčko. Proto šel po Ježíšovi, po Jobovi, po Petrovi. A platí, že čím víc se budeme snažit žít podle Boží vůle, tím víc jsme ďáblu trnem v oku, tím víc ho štve a tím spíš po nás půjde. Nemělo by to být pro nás překvapení. Nicméně, a to je ta dobrá zpráva pro nás. Satan nemá a také nikdy nebude mít úplnou volnost. Musel si něco vyžádat a dostal jen omezené povolení. Satan to zkouší. Jasně, že si říkáme: „Proč? K čemu? K čemu je to dobré? Proč mu to dovoluješ, aby nás zkoušel?“ Bůh není povinen nám odpovídat, nemusí nám nic vysvětlovat, ni když nás to bolí. A to se velmi těžko přijímá. Ani Pán Ježíš nevysvětluje Petrovi, proč bude Petr tříben jako pšenice. Už to je dost, že jej vůbec upozorňuje. Kolikrát i Bůh nás takhle na něco upozorní, ale my to prostě nejsme schopni vzít vážně. Vlastně ani nerozumíme tomu, o čem je řeč, dokud v té zkoušce prostě nejsme. Lépe si pak můžeme uvědomit slova Otčenáše „...neueď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého...“. Co to znamená? Ať se nám prostě vyhne to, že by naše víra měla být od ďábla zkoušená. Víme, že bychom opravdu nemuseli obstát....Nicméně, zároveň naprosto jistě můžeme vědět, že ani v tom největším „tříbení“ se neztratíme Pánu Bohu z očí. Pán Ježíš Petrovi říká: „Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás směl tříbit jako pšenici. Já jsem však za tebe prosil, aby tvá víra neselhala...“ Ježíš je přímiluvce. Prosil za Petra a prosí i za nás. Již dopředu. Ani o tom nemusíme vědět a Boží ochrana je nad námi. Ježíš se za nás už v tu chvíli přimlouvá. Jak málo máme pod kontrolou svůj vlastní život? Pro naše „pyšné já“ je to až ponižující, jak závislá stvoření ve skutečnosti jsme a jak málo můžeme skutečně ovlivnit to, co se nás bytostně dotýká. Ale smíme věřit, že Boží přízeň a milost předchází nejen naše konání, ale i ďáblovu pokušení.

A právě od apoštola Petra víme, že se máme radovat, když na nás přicházejí zkoušky, protože se na nich projeví ryze víry. Ve víru zkoušky odletí plevy pýchy, sebestřednosti, představ o vlastní dokonalosti. A jediná správná odpověď na to, když člověk selže – je pokání. Petr si neztěžuje: „Proč jsi mi tam, Bože, poslal ty vojáky? Proč jsi tam poslal tu služku? Co jsi mi to udělal Bože, když jsem se jako jediný snažil být Ježíšovi nablízku – byl zatčený v paláci a já šel za ním až na nádvoří – to já mu zůstal nejméně a Ty mě takhle setřeš. Proč jsi mi to udělal? Takovéto Adamovské svalování viny na kohokoliv či cokoliv jiného.... Ale Petr Boha za své selhání neobviňuje. Ano, Petr pláče sám nad sebou, nad svým selháním, ano, bolí to, když selžeme, když spadneme ve svých vlastních očích, je v tom sebelítost, ale i pokání. Petr Boha za své selhání neobviňuje Boha. Když člověk dokáže po pádu zase povstat, činit pokání a přijmout odpuštění, je o to silnější a proto i použitelnější pro Boží dílo v tomto světě. A jen ten, kdo poznal vlastní hřích a v pokání se od něj obrátil k Bohu, může být posilou druhým křesťanům. Připomeňme si prvotní církev po Deciově pronásledování. Přijímá i ty odpadlé, ostatní ví, co je to milost... Člověk ve víře hodně vyzrálý se z takových zkoušek dokonce raduje. Apoštol Petr píše: Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, aby se pravost vaší víry ... prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. Ale je to rada, kterou můžeme vzít vážně. Apoštol Petr ví, jak je to zkoušení bolestné. Sám to nezvládl a třikrát zapřel. A věděl, že totálně selhal. Ale zbavilo ho to falešné sebejistoty. Po této zkušenosti už asi nebude tak nabubřelý, ale bude nejspíš mnohem pokornější a vnímavější k Božímu hlasu. Co tedy dělat, když na někoho vedle nás doléhá pokušení?! Neodepsat ho! Je dobré být tomu druhému posilou. Máme Ježíšův příklad. Pán Ježíš za Petra prosil. Tak je nám Pán Ježíš vzorem, abychom se za sebe navzájem modlili. A když jsme pokoušeni my, můžeme si být vědomi, že si satan vyžádal, abys nás mohl tříbit jako pšenici. Ale Bůh je na naší straně. Vzepřete se ďáblu, co to jde. I to nám radí apoštol Petr: „Vzepřete se mu, zakotvení ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí tímž utrpením jako vy.“ Říká 1. list Petrův 5, 9. Když to dokážete, tak se osvědčí pravost vaší víry a ta se prokáže k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. A pokud to nezvládneme, mějme na paměti, že se v pokání můžeme obrátit k Bohu a následně tím spíše můžeme být posilou svým bratřím a sestřím. Vždyť Pán Ježíš za nás prosil a Duch svatý se za nás přimlouvá neustále. S důvěrou v Boha nemůžeme prohrát. **Amen**

L 22,31-34.54-62, Sal 15.10.2023

679 - Pomoz mi, můj Pane, abych nežil planě

Introit: Žalm 27, 1-6

38 - Pán Bůh je síla má

Čtení: 1 Pt 4, 12-19

316 – Dej odvahu včas slyšet

Kázání

717 - Tvá, Pane, láska, nám sílu dává

Sborová ohlášení

Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti za to, že jsi s námi a že za nás prosíš, aby naše víra neselhala. Prosíme pomoz nám hledat a pomoz nám nalézat v každém okamžiku tu cestu, po které ty nás chceš vést, pomoz nám, abychom klidnou důvěrou v tebe vedli život podle tvé vůle, abychom přemáhali zlo a zmatky tohoto světa, abychom vnášeli světlo tam, kde vládne temnota, pomoz nám rozšiřovat tvoje království, tvoji dobrou vůli s tímto světem, buď naším příkladem, abychom dokázali rozsévat víru do pochybností a těšit sklíčené, na které dolehla nenávist a úskoky tohoto světa. Prosíme, dej nám vytrvalost a pomoz nám být posilou pro ostatní. Prosíme pomoz nám, abychom my sami nepodléhali tlaku tohoto světa, ale naopak pomáhali nést břemena jedni druhým, přinášeli radost a pokoj, tam kde vládne nejistota, obavy a zloba. Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti za to, že tě můžeme následovat, že se můžeme připodobňovat k tobě. Prosíme, pomoz nám být pevnými v důvěře v tebe, pomoz nám držet se tvého slova, jít po tvé cestě a být zásadoví i v bezzásadovém světě. Pomoz nám být tvými dobrými svědky, následovníky. Prosíme, pomoz nám vidět, že Tobě na nás záleží. Pomoz nám předávat tvé poselství, tvou proměňující moc, tvou radost a pokoj. Nauč nás vložit veškerou svou starost na tebe, osvobod nás od nás samých, uč nás vidět krásu a sílu tvého království, prosíme, obnov nás, ať celým svým srdcem následujeme tebe, dej nám poznat, že ty odpouštíš naše viny, přestoupení, že ty za nás nosíš břímě. Že ty nás učíš být jako ty a vydávat dobré svědectví. Prosíme, otevřej před námi novou budoucnost, ať se nestrachujeme a nemáme z ní obavy, ale ať do ní vstupujeme v plné důvěře v tebe. Duchu svatý, posiluj nás v této cestě. Nenechávej nás bez svého slova. Napravuj naše smýšlení, osvěcuj naši cestu, drž naše nohy ve svých stopách, abychom neuklouzli, abychom v životních okolnostech neztratili ze zřetele tebe, abychom nezbloodili. Veď nás, ať jdeme pouští, vodou či výhní, dej nám spoléhat na tebe a učit se tě následovat kdekoliv a kamkoliv. Prosíme tě, veď nás, abychom dobře šli tímto světem a došli do tvého království. Prosíme, pomoz nám, ať jsme dobrými průvodci i ostatním, ať i lidé kolem nás mohou jít spolu s námi do tvého království, pomoz nám, ukazovat na tebe, pomoz nám ukazovat cestu k tobě, Prosíme tě za ty, kteří jsou ztrápení starostmi a vinou, za nemocné, opuštěné, za všechny, kdo se bojí budoucnosti, aby našli odpočinutí v tobě. Posílej nás za těmi, kterým můžeme nějak pomoci. Prosíme tě za církev, aby dobře zvěstovala tvoje slovo, aby dokázala snímat břemena z ramen těch, kteří pod nimi klesají a ukazovala k tobě, jako k tomu, který jsi milostivý. Abychom dokázali svědčit o tobě jako o tom, který máš v péči své stvoření. Prosíme tě za tento svět, aby tě poznal, uznal a přijal jako svého Pána a Spasitele.

Poslání: 1 Pt 5, 8-11: Buďte strážliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ‚lev řvoucí‘ a hledá, koho by pohltil. Vzepřete se mu, zakotvení ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí tímž utrpením jako vy. A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen. (1 Pt 5, 8-11)

A do života, ve kterém si budeme vědomi Boží věrnosti, Boží přítomnosti a Božího vedení v každé situaci pak přijmeme i pozhňání.

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

Ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv

Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdarí tě pokojem.

Amen

703 – Kdo Bohu ve všem oddává se